

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 21. april 2015 i sag nr. BS 150-740/2014:

[Indklagede]

[adresse]

mod

Advokatnævne

t

Kronprinsessegade 28

1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved kendelse af 28. maj 2014 pålagde sagsøgte, Advokatnævnet, sagsøgeren, [indklagede], en bøde på 50.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik. Advokatnævnets afgørelse var foranlediget af en klage fra [selskab X].

Denne kendelse har [indklagede] indbragt for retten den 6. juni 2014.

[Indklagede] har principalt nedlagt påstand om frifindelse for den af Advokatnævnet ved kendelse af 28. maj 2014 pålagte bøde på 50.000 kr., subsidiært om formildelse.

Advokatnævnet har nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 stadfæstes.

Advokatnævnet har påstået sig tillagt sagsomkostninger.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet afsagde den 28. maj 2014 følgende kendelse:

"Sagens parter:

I denne sag har [selskab X] v/[klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Selskab X] v/[klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik i en inkassosag.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 12. marts 2014.

Sagsfremstilling:

[Selskab X] v/[klager] hyrede [Y], [udland], som underentreprenør til at udføre håndværksarbejde.

Der opstod uoverensstemmelser mellem [selskab X] og [Y] om det udførte arbejde og betalingen herfor.

[Indklagede] har i forbindelse med sagens behandling i Advokatnævnet fremsendt kopi af e-mail-korrespondance mellem [selskab X] og [Y].

[Y] skrev den 2. juli 2012 til [selskab X] bl.a.:

"[klager], has been boss in this projects, and my company was doing, how he liked, and he said to do!"

[Selskab X] skrev den 3. juli 2012 bl.a. følgende:

"We just have to wait, until the building constructor has looked at the case, and see his comments."

[Y] skrev samme dag bl.a. følgende:

*"Why, You need building constructor? You have him, and very "smart" guy, [klager]!
For me not interesting, any building constructor."*

[Selskab X] skrev den 10. juli 2012 bl.a. følgende:

*"You just have to wait, until the building constructor has ended his work.
We can't do anything, before he has delivered his report.
We will contact you at that time.
We all just have to be patient. "*

[Selskab X] skrev den 5. august 2012 bl.a. følgende:

"There will not be payed any money because we have to rebuild your not correct done work."

[Y] skrev den 14. august 2012 bl.a. følgende:

"6. You have promissed to pay every 2 weeks money for job. You was happy, how guys have done job, but you don't paid

7. You promised to make agreements, but you not done anything, because in yours minds was, how not to pay money for Job! II"

[Y] skrev senere samme dag bl.a. følgende: *"[Klager], you think, you are very "smart"? I think another way! And it's not crazy to have money for done job!
And, I will take them!"*

[Y] skrev den 14. september 2012 bl.a. følgende:

"Please, transfer my money, [klager]!"

[Y] skrev den 15. februar 2013 bl.a. følgende:

"I will liked to take back, all the money. Now, I will like to know, then, I can get them? The same time, I will liked to know, what more, is done wrong in projects, and I will like to fix that, what have done my workers not right!"

[Indklagede] har oplyst, at han på vegne af [Y] den 28. februar 2014 sendte et inkassobrev til [selskab X], hvoraf bl.a. fremgik følgende:

*"Min klient oplyser, at han har penge til gode hos Dem for arbejde han har udført på flere arbejdspladser. Han har skrevet til Dem herom flere gange.
Beløbet anddrager kr. 117.000.
Jeg anmoder Dem venligst indbetale beløbet til mit kontor inden 5 dage med tillæg af inkassoomkostninger 3.300 eller i alt 120.300.*

Ved stævning af 11. marts 2014 anlagde [indklagede] på vegne af [Y] sag mod [selskab X] med påstand om betaling af 1 17.000 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Selskab X] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved fremsendelse af inkassobrevet.

[Selskab X] har til støtte herfor bl.a. anført, at der ikke forud for inkassobrevet var modtaget inkassovarsel, og at [indklagede] i sin første henvendelse tillagde inkassoomkostninger, selv om kravet var bestridt over for [Y].

Indklagede:

[Indklagede] har påstået klagen afvist som åbenbart grundløs og har til støtte herfor bl.a. anført, at [Y] har vist ham en række e-mails til [selskab X], hvori der igen og igen blev rykket for betaling og varslet om retslig inkasso. [Indklagede] har desuden anført, at han ikke før klagesagen har set indsigelser fra [selskab X].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet lægger til grund, at den e-mailkorrespondance mellem [Selskab X] og [Y], som [indklagede] har fremsendt til brug for Advokatnævnets behandling af klagesagen, også indgik i den e-

mailkorrespondance, som [indklagede] har oplyst, at [Y] viste ham forud for afsendelsen af inkassobrevet af 28. februar 2014.

[Selskab X] er i e-mailkorrespondancen fremkommet med indsigelser mod [Y] krav på betaling.

Det er ikke i sig selv i strid med god advokatskik at tage et bestridt krav til inkasso, men det er et krav, at advokaten, der tager sagen til inkasso, forholder sig til de indsigelser, der er fremsat.

Inkassobrevet af 28. februar 2014 opfylder - allerede fordi brevet end ikke omtaler indsigelserne - ikke dette krav, og [indklagede] har derfor som ansvarlig for brevets udformning tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

I forbindelse med en inkassosag påhviler det den advokat, der tager sagen til inkasso og i den forbindelse opkræver inkassoomkostninger, at påse, at inkassolovgivningens betingelser for opkrævning af inkassoomkostninger er opfyldt.

Ved inkassobrevet af 28. februar 2014 blev [selskab X] afkrævet 3.300 kr. i inkassoomkostninger

Det fremgår af § 3 stk. I, i bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling, at der kan opkræves inkassoomkostninger, hvis fordringshaveren anmoder en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, og der forinden er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling uden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og det i øvrigt har været relevant at anmode inkassator om at inddrive fordringen.

Efter den fremkomne korrespondance er det ikke dokumenteret, at § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger er overholdt, herunder at der skulle være sendt en rykkerskrivelse med bemærkning om bl.a., at betaling efter 10 dages fristen ville kunne medføre, at der blev pålagt yderligere inddrivelsesomkostninger.

[Indklagede] har ved at opkræve inkassoomkostninger under de foreliggende omstændigheder tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] er de sidste 10 år meddelt talrige sanktioner for overtrædelse af god advokatskik. Overtrædelserne har været af mangeartet karakter, og der har været en tydelig tendens til, at overtrædelserne er blevet grovere. [Indklagede] er således bl.a. i 2004 pålagt en bøde på 5.000 kr., i 2005 to bøder på hver 5.000 kr., i 2006 en irettesættelse og to bøder på hver 5.000 kr. og i 2007 en bøde på 10.000 kr. [Indklagede] blev endvidere ved nævnets kendelse af 17. marts 2009, som ved Højesterets dom af 28. november 2011 blev stadfæstet for så vidt angår skyldsspørgsmålet, pålagt en bøde på 50.000 kr. Ved Advokatnævnets kendelse af 16. maj 2011 fandt nævnet, at [indklagede] havde tilsidesat god advokatskik, men fastsatte ingen tillægssanktion.

Ved Advokatnævnets kendelse af 26. juni 2013 blev [indklagede] pålagt en bøde på 100.000 kr. Denne kendelse er af [indklagede] indbragt for retten, jf. retsplejelovens § 147 d, og har derfor ikke betydning for sanktionsfastsættelsen i denne sag.

Ved Advokatnævnets kendelse af 27. juni 2013 fandt Advokatnævnet, at [indklagede] havde tilsidesat god advokatskik, men fandt ikke grundlag for at fastsætte nogen tillægssanktion.

Samtidig med behandlingen af denne sag, har Advokatnævnet behandlet en anden sag, hvor der er klaget over [indklagede], nævnets sagsnummer 2013-3555. Advokatnævnet fandt i denne sag, at [indklagede] havde tilsidesat god advokatskik og pålagde ham en bøde på 90.000 kr.

Efter omstændighederne – og efter en samlet vurdering af de to sager – jf. princippet i straffelovens § 88, pålægger Advokatnævnet [indklagede] i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 50.000 kr. i nærværende sag.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 50.000 kr."

Forklaringer

[Indklagede] har forklaret, at han blev kontaktet af en bekendt i [udland], der havde en [udenlandsk] håndværker til at foretage en ombygning. Han blev bedt om at være behjælpelig med at inddrive et pengebeløb for den [udenlandske] håndværker. Han har ikke beskæftiget sig med inkassosager siden sin fuldmægtigtid for 30 år siden. Det var forudsigeligt, at der var indsigelser mod kravet, og set i bakspejlet kan han godt se, at han burde have udtaget en stævning i stedet for. Han forhørte sig hos sin klient, der oplyste, at der ikke var indsigelser mod kravet. Ejerne af de huse, hvor hans klient havde udført arbejde, havde ikke klaget over arbejdet, ligesom [klager] heller ikke havde haft bemærkninger til klientens arbejde. Hans klient er tømrer, men han kan flere slags håndværk. Klientens job for [klager] var at skaffe billig arbejdskraft og udlejning af mandskab. I april 2014 var indsigelserne mod hans klients arbejde stadig meget upræcise. Der verserer en retssag mellem hans klient og [klager].

Parternes synspunkter

[Indklagede] har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Klageren, [selskab X] v/[klager] antog sagsøgerens klient, [Y], [udland], som underentreprenør til at udføre håndværksarbejde i Danmark.

Det er ubestridt, at [Y] har udført arbejde for klageren.

Der opstod imidlertid uoverensstemmelser mellem klageren (debitor), [selskab X], og kreditor, [Y], om kvaliteten af det udførte arbejde og [selskab X]

fremsatte uspecificerede modkrav som begrundelse for ikke at betale kreditor.

Der blev mellem de to parter udvekslet e-mails, ligesom der foregik telefonisk kommunikation. [Y] oplyste telefonisk til [selskab X], at han ville indbringe deres uoverensstemmelse for domstolene.

Der henvises til følgende e-mail korrespondance mellem [Y] og klageren, [selskab X]:

[Y] skrev den 2. juli 2012 til [selskab X] bl.a.:

"[Klager] hcts been boss in this projects and my company was doing how he liked, and he said to do!"

[Selskab X] skrev den 3. juli 2012 bl.a. følgende:

"We just have to wait, until the building constructor has looked at the case, and see his comments."

[Y] skrev samme dag bl.a. følgende:

"Why, You need building constructor You have him and very "smart" guy, [klager]! For me not interesting any building constructor."

[Selskab X] skrev den 10. juli 2012 bl.a. følgende:

"You just have to wait, until the building constructor has ended his work. We can't do anything, before he has delivered his report. We will contact you at that time. We adjust have to be patient."

[Selskab X] skrev den 5. august 2012 bl.a. følgende:

"There will not be payed any money because we have to rebuild your not correct done work"

[Y] skrev den 14. august 2012 bl.a. følgende:

"You have promised to pay every 2 weeks money for job. You was happy, how guys have done job, but you don't paid!
You promised to make agreements, but you not done anything, because in yours minds was how not to pay money for job!!!"

[Y] skrev senere samme dag bl.a. følgende: 3

"Brian, you think you are very "smart"? **I think** another way! And it's not crazy to have money for done job! And J will take them!"

[Y] skrev den 14. september 2012 bl.a. følgende:

"Please transfer my money [klager]!"

[Y] skrev den 15. februar 2013 bl.a. følgende:

"I will liked lo take back all the

money. Now I will like to know then

I can get them?

The same time, I will like to know, what more, is done wrong in projects, and I will like to fix that. What have done my workers not right!"

På det tidspunkt, hvor klageren, [selskab X], indgav klage til Advokatnævnet og var indstævnt for retten, havde klageren fortsat ikke afgivet noget svarskrift til retten med konkret angivelse om, hvori hans modkrav bestod.

Uanset, at sagsøgeren sendte påkravsskrivelse af 28. februar 2014 til klageren, har klageren først retligt ved svarskrift af 9. april 2014 anført sine fortsat meget uspecificerede indsigelser mod kreditors krav. Navnlige har debitor (klageren) ikke angivet, hvori hans modkrav består. Det er således fortsat uklart, hvordan debitor påtænker at bevise sit modkrav ved syn og skøn.

Bevis for fejl og mangler må føres ved syn og skøn, og domstolene er det rette forum for bevisbedømmelse.

Indklagedes påkravsskrivelse af 28. februar 2014 til klageren var sålydende:

Min ovennævnte klient oplyser, at han har penge til gode hos Dem for arbejde han har udført på flere arbejdspladser. Han har skrevet til Dem herom flere gange. Beløbet andrager kr. 117.000.

Jeg anmoder Dem venligst indbetale beløbet til mit kontor inden 5 dage med tillæg af inkassoomkostninger 3.300 eller i alt 120.300.

Ifølge inkassolovens § 10

Skal der til skyldneren, før der må iværksættes andre foranstaltninger med henblik på inddrivelse af en fordring, være sendt en påkravsskrivelse.

Ifølge lovens § 11

Kan kreditor uanset § 10 iværksættes retslige skridt mod skyldneren med henblik på inddrivelse, i det omfang overholdelse af denne bestemmelse vil medføre en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives.

Der er, som nedenfor dokumenteret tale om bestemmelser, der skal beskytte debitor mod krav, som han ikke kan identificere. Når der forud for påkravets fremsættelse har foregået en (livlig) diskussion om berettigelsen af kreditors krav, er det ikke inkassolovens hensigt at påføre kreditor omsvøb, før kreditor benytter sin ret til at lade uoverensstemmelsen afgøre af domstolene, der i Danmark er det rette organ til bevisvurdering af parternes tvist. Når kreditor har fremsat sit krav, og der ikke er tvist om, at kreditor har leveret en ydelse, påhviler det debitor at føre bevis for, at debitor har opfyldt sine forpligtelser, og at der eksisterer berettigede modkrav mod den af kreditor fremsatte fordring. Beviset herfor føres i Danmark ved syn og skøn for domstolene. Det i påkravet anførte om sagsomkostninger er et korrekt varsel om sagsomkostninger, jf. retsplejelovens §§ 311 og 312.

I betænkning nr. 1321 om inkassovirksomhed anføres:

6.7. Henvendelser til skyldneren.

Arbejdsgruppen finder det centralt, at skyldneren får reel mulighed for at bedømme det fremsatte krav, inden der f.eks. indgås et frivilligt forlig. Derfor foreslås det, at påkrav som udgangspunkt skal fremsættes skriftligt og indeholde oplysninger, der vil muliggøre skyldnerens bedømmelse af kravet, jf. lovudkastets § 10. Påkrav skal endvidere angive en frist, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved skyldneren påføres yderligere inkassoomkostninger. En sådan frist vil give skyldneren mulighed for at fremsætte indsigelser og dermed foregribe videregående inkassoskridt, såfremt den pågældende finder kravet uberettiget.

Arbejdsgruppen har drøftet, om bestemmelsen i lovudkastets § 12 om uanmodet henvendelse kun bør omfatte henvendelser til forbrugere. De beskyttelseshensyn, der ligger bag bestemmelsen, har ikke altid samme vægt, når der er tale om henvendelser til erhvervsdrivende. Hvis bestemmelsen kun skulle gælde for henvendelser til forbrugere, ville det imidlertid være vanskeligt at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelsen, og arbejdsgruppen har ikke ment, at der er afgørende grunde til at begrænse reglerne til kun at gælde i forhold til forbrugere.

Sagsøgeren kunne uden at komme i konflikt med inkassoloven efter parternes korrespondance om kreditors krav berettigelse indbringe tvisten til bevisbedømmelse for domstolene uden at fremsende påkrav som i inkassolovens § 10 anført.

Som det fremgår af debitorens klage, er det alene sagsøgerens påkrav, der er genstand for kritik. 5

Inkassolovens § 11 angiver i overensstemmelse med det anførte en undtagelse fra inkassolovens § 10. Undtagelsesbetingelserne er opfyldt i denne sag.

Overholdelse af inkassolovens § 10 kunne i det konkrete tilfælde medføre en nærliggende risiko for, at kreditors fordring ellers ikke vil kunne inddrives. Kreditor taler ikke dansk og taler, som e-mail korrespondance overfor dokumenterer, ikke særligt godt engelsk. Da kreditor henvendte sig til sagsøgeren, arbejdede han hos en bekendt af sagsøgeren i [udland], der kunne oversætte korrespondancen mellem sagsøgeren og kreditor. Desuden vidste sagsøgeren, at klageren ville fremsætte indsigelser overfor kravet, hvorfor der ikke var grund til at vente med at få en domstolsbedømmelse af kravet. Indholdet af sagsøgerens påkravsskrivelse har været tilstrækkelig til, at klageren kunne identificere kravet, som det også fremgår af debitorens svarskrift. Der er ikke i påkravsskrivelsen angivet nogen frist inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen uden at der foretages foranstaltninger, idet sagsøgeren fra parternes korrespondance vidste, at klageren (debitor) ville gøre indsigelse mod kravet, som det også er sket.

Sagsøgeren udtog den 11. marts 2014 stævning for retten mod klageren.

Stævningens sagsfremstilling var sålydende:

Sagsøgeren har som underentreprenør udført arbejde på flere af sagsøgte byggepladser. Sagsøgte har løbende afregnet, men mangler at afregne kr. 117.000.

Trods gentagne rykkere, har sagsøgte ikke betalt. Da beløbet blev taget til inkasso, svarede sagsøgte ikke med detaljerede eller dokumenterede indsigelser, men med en klage over undertegnede advokat:

Vi har modtaget inkassokrav fra [Indklagede] vedrørende [Y], uden forud at have modtaget inkassovarsel eller andre rykkere.

Vi bestrider kravets existens, som [Y] har stillet, hvilken [Y] er vidende om. Vi har aldrig modtaget et inkassovarsel eller nogen skrivelse fra advokaten eller [Y]. [Indklagede] tillægger desuden inkasso omkostninger på den 1. henvendelse til os, uden at have undersøgt, om vi har bestridt kravet. [Y] har været hyret som underentreprenør og afleverede et særdeles fejlbehæftet arbejde. [Y] er efterfølgende blevet politianmeldt af os, og [Y] er senest fremkommet med dødstrusler mod ejer [klager], hvilket vi igen har politianmeldt med henblik på polititilhold.

Sagsøgeren har sendt en række e-mails til sagsøgte, hvor sagsøgeren igen og igen rykker for betaling, og hvor han varsler retslig inkasso. 6

Sagsøgeren er kendt som en meget kompetent håndværker med mange gode referencer. Når nu klagen er forfattet hos sagsøgtes advokat, burde advokaten have skrevet et svar med detaljerede og dokumenterede indsigelser. Det har advokaten imidlertid ikke gjort, og fordringen indtales derfor for domstolene. Sagsøgeren forstår klagen således, at de af sagsøgeren opgjorte timer ikke bestrides, men at sagsøgte gør gældende, at sagsøgerens arbejde er behæftet med mangler i et sådant omfang, at udbedringsomkostningerne herved overstiger sagsøgerens krav på timebetaling.

Allerede sagsøgtes involvering af politiet i et privatretligt opgør med en underentreprenør, gør det statistisk sandsynligt, at sagsøgtes indsigelser mod sagsøgerens arbejde ikke kan bevises. Man kan naturligvis ikke vide, om det er tilfældet i denne sag, men alt for mange godtroende håndværkere fra [område] modtager indsigelser mod deres arbejde i håb om, at håndværkeren ikke indbringer sit krav for domstolene.

Sagsøgte opfordres til at bevise sine indsigelser på den måde, som domstolene anser for retligt forsvarligt.

Selvom kreditor formelt har været antaget som underentreprenør, er realiteten, at hans folk har udført lønarbejde for klageren. Det gøres gældende, at konstruktionen af entreprenør/underentreprenør formentligt er valgt for at undgå det danske fagretslige system med blandt andet overenskomst om løn, feriepenge, etc.

Klageren har ikke under kreditors arbejdes udførelse eller under skriftvekslingen for retten anført, at bygningsreglementet ikke skulle være overholdt og har under klagesagens behandling eller under skriftvekslingen for retten ikke oplyst, på hvilken måde det skulle være overtrådt.

Sagsøgte anfører i sin kendelse, at det er ikke i sig selv i strid med god

advokatskik at tage et bestridt krav til inkasso, men det er et krav, at advokaten, der tager sagen til inkasso, forholder sig til de indsigelser, der er fremsat.

Sagsøgeren bemærker hertil at de af klageren fremsatte indsigelser var så generelt formuleret og så lidt specifikke, at sagsøgeren ikke havde noget at forholde sig til ud over den korrespondance, der er anført ovenfor. Navnlige havde klageren (debitor) ikke oplyst om sine modkrav eller oplyst hvordan han ville føre bevis for sine modkrav.

Når sagsøgte anfører, at sagsøgerens inkassobrev af 28. februar 2014 ikke forholder sig til klagerens indsigelser og derfor anser, at sagsøgeren som ansvarlig for brevets udformning tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, er der tale om en vurdering, der ikke er i overensstemmelse med forarbejderne til inkassoloven.

Klagerens svarskrift for retten i rettens sagsliste nr. BS 100-301/2014 indeholdt alene følgende indsigelser:

Sagen vedrører sagsøgers angivelige krav hos sagsøgte for udført arbejde. Sagsøgte bestrider, at der foreligger noget krav, og sagsøger har ikke ført bevis for et sådant kravs eksistens. Sagsøgte har tidligere haft antaget sagsøger som underentreprenør, og sagsøgte har afregnet sagsøgers tilgodehavende i forbindelse hermed.

- sagsøger ikke har noget forfaldt tilgodehavende hos sagsøgte,
- sagsøgte har betalt sagsøger dennes tilgodehavende for tidligere udførte underentrepriser,
- sagsøgers krav er udokumenteret, og bestridt,
- bevisbyrden for, at sagsøgers angivelige krav eksisterer, påhviler sagsøger, og denne bevisbyrde ses ikke løftet.

Klageren bestred ikke, at han havde antaget sagsøgerens klient, [Y], til at udføre arbejde for sig. Klageren oplyste ej heller, hvordan afregningen mellem de to parter havde fundet sted, eller hvilket arbejde klageren havde bestilt hos [Y], eller hvilke indsigelser han havde mod [Y]' afregninger. Var det de opgjorte timer, eller var det modkrav for mangelfuldt udført arbejde.

Det må antages for godtgjort, at fordringshaveren anmodede sagsøgeren om at inddrive fordringen på sine vegne, og fordringshaveren forinden havde sendt rykkerskrivelser til skyldneren.

Når sagsøgte antager, at sagsøgeren ved at opkræve inkassoomkostninger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, er der tale om en fortolkning af inkassolovens forarbejder, der ikke er i overensstemmelse med retsplejelovens § § 311 og 312.

De tidligere afgørelser, som sagsøgte henviser til, er indbragt for domstolene.

Sagsøgtes henvisning til straffelovens § 88 gælder alene ligeartet kriminalitet, hvilket der ikke er tale om i den foreliggende sag.

Den antagne brøde står i misforhold til den pålagte bøde. 8

Sagsøgte har ikke forholdt sig til sagsøgerens ytringsfrihed, jf. grundloven § 77 og EMRK art. 10.

Da kreditor henvendte sig til sagsøgeren, oplyste han, at han mange gange havde rykket kreditor, varslet at han ville gå til domstolene, og at han ikke havde modtaget konkretiserede indsigelser. Debitor vidste derfor, at han skulle betale sagsomkostninger, jfr. Rpl. §§ 311 og 312. Det var grunden til, at sagsøgeren sendte debitor et krævebrev. Der var tale om samhandel i handelsforhold og altså mellem professionelle, hvorfor der ikke var de samme hensyn at tage, som hvis debitor havde været en forbruger. Det viste sig også, at debitor var repræsenteret ved advokat.

Under disse omstændigheder kunne sagsøgeren straks have udtaget stævning, hvorved relevansen af Rpl. §§ 311 og 312 ville være særlig klar. Når krævebrevet anfører sagsomkostninger, var det et varsel om Rpl. §§ 311 og 312.

Sagsøgeren er procesadvokat og har i mange år ikke påtaget sig inkassoopgaver. Det er ubestridt, at krævebrevet ikke opfyldte inkassolovgivningen, men det gøres gældende, at det kun havde bagatelagtige – om nogen - konsekvenser for debitor.

Advokatnævnet har aldrig før behandlet en klage over sagsøgerens overtrædelse af inkassolovgivningen, og klagesagen burde have været afgjort med en kritik og eventuelt en advarsel.

Der er i kriminalretten kun gentagelsesvirkning i forhold til ligartet kriminalitet. Allerede af denne grund var den udmålte sanktion helt ude af proportion med sanktionslæren og sanktionspraksis.

Det er i sagen mellem kreditor og debitor ret klart, at debitor vil blive pålagt at betale og pålagt at betale sagsomkostninger. Debitor har til sit forsvar fået udmeldt syn og skøn, men det, som skønsmanden skal vurdere (et tag), eksisterer ikke mere."

Advokatnævnet har i sit påstandsdocument anført følgende anbringender til støtte for sin påstand:

"Til støtte for den nedlagte påstand gør jeg gældende,

at sagsøgeren efter sine egne oplysninger vidste, at klageren havde indsigelser mod hans klients krav,

at sagsøgeren burde have søgt klageren indsigelser oplyst og uddybet, og at den omstændighed at indsigelserne eventuelt var holdt i generelle vendinger, ikke fritager sagsøgeren for forpligtelsen til at forholde sig til disse,

at sagsøgeren, når han indlader sig i en inkassosag og fremsender krævebrev, er forpligtet til at overholde inkassolovgivningens bestemmelser, og at disse bestemmelser ubestridt ikke er overholdt,

at den omstændighed, at klageren eventuelt har vidst, at han kunne komme til at betale sagsomkostninger, ikke fritager sagsøgeren for forpligtelsen til at påse, at inkassolovgivningens bestemmelser er overholdt,

at konsekvenserne for debitor af den manglende overholdelse af bestemmelserne er uden betydning for bedømmelsen, og

at sagsøgeren samlet set har tilsidesat god advokatskik.

Sagsøgtes ikendelse af en disciplinærsanktion kan ikke anses for at være i strid med hverken Grundlovens § 77 eller EMRK art. 10.

- - - o O o - - -

Sanktionen er passende fastsat.

Det er i retspraksis fast antaget, at der er gentagelsesvirkning knyttet til sagsøgtes afgørelser.

Princippet i Straffelovens § 88 finder anvendelse ved fastsættelsen af sanktioner i sagsøgtes afgørelser."

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumenterne.

Retten begrundelse og afgørelse

Retten kan af de grunde, som Advokatnævnet har anført, tiltræde, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1 ved i sit brev af 28. februar 2014 at have undladt at forholde sig til indsigelsen fra debitor om mangler ved arbejdet og ved at have afkrævet debitor inkassoomkostninger, selvom i inkassolovens § 10 og § 3, stk. 1 i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger ikke var iagttaget. Betingelserne i lovens § 11 har ikke været opfyldte, og det af advokaten i øvrigt anførte kan heller ikke føre til noget andet resultat.

Vedrørende størrelsen af bøden bemærkes, at retten finder, at forseelserne er af mindre alvorlig karakter. På den anden side er det - uanset at [indklagede] efter det oplyste ikke tidligere er pålagt bøde for nogen forseelse på netop inkassoområdet - en skærpende omstændighed, at han tidligere er meddelt mange sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik.

Med disse bemærkninger findes bøden passende at kunne fastsættes til 20.000 kr.

Efter sagens udfald i forhold til de nedlagte påstande findes [indklagede] at have krav på sagsomkostninger som nedenfor bestemt med henblik på dækning af udgift til transport (en vej, da to sager blev forhandlet i forlængelse af hinanden) og et skønsmæssigt fastsat beløb til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Det bemærkes her, at hovedforhandlingen varede under en time.

Thi kendes for ret:

Den bøde, som [indklagede] blev pålagt ved Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014, nedsættes til 20.000 kr.

Inden 14 dage skal Advokatnævnet betale sagomkostninger til [indklagede] med 4.000 kr.

H. S. Kristoffersen

B. Fusager

Heidi Porse Wett Lambert

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Horsens, den 21. april 2015.

Regitze Holmberg, retsassistent